

Dosarul nr. 3ra-1122/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (D. Tricolici)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (B. Bîrcă, O. Cojocaru, S. Iorgov)

ÎNCHEIERE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „7 Elements” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” și a fost menținută hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, prin care acțiunile au fost admise,

c o n s t a t ă:

La data de 18 ianuarie 2018 ÎCS „7 Elements” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă Canal Chișinău” cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 26 martie 2012 a încheiat cu SA „Apă Canal Chișinău” contractul privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți nr. 2-294-4/15ps.

Prin scrisoarea nr. 1200/786 din 23 martie 2017, SA „Apă Canal Chișinău” a anunțat rezilierea contractului din data de 01 mai 2017, iar raporturile de recepționare și evacuare a apelor uzate vor fi reglementate suplimentar prin semnarea unui acord bilateral, întocmit în conformitate cu prevederile legislației mediului, inclusiv Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în corpuri de apă pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2016, în care vor fi stabilite

condițiile de deversare a apelor uzate în sistemul public de canalizare, reieșind din particularitățile de producție a companiei.

A susținut că până în prezent pârâtul nu a elaborat un asemenea contract și nu a fost prezentat spre semnare.

A relatat ÎCS „7 Elements” SRL că, la 29 noiembrie 2017 de către SA „Apă Canal Chișinău” a fost eliberată factura fiscală nr. AAD 0255231 și anexa-1 la această factură în sumă de 3 618 lei pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA (cu aplicarea tarifului diferențiat) pentru luna noiembrie 2017.

A invocat reclamantul că nu este de acord cu factura fiscală și anexa-1 la aceasta, din următoarele considerente.

În anexa-1 a facturii se indică că calculul este efectuat în baza probelor prelevate la data de 26 octombrie 2017, comanda nr. 1516, ceea ce contravine prevederilor pct. 69 (5) al Regulamentului-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților, potrivit cărora rezultatele analizei indicatorilor de calitate, obținute dintr-o probă unitară și folosite la calculele sancțiunilor economice, sunt valabile pentru luna în care au fost prelevate probele.

Mai mult ca atât, în baza probelor din 26 octombrie 2017, comanda nr. 1516, de către furnizorul SA „Apă Canal Chișinău” deja a fost eliberată factura fiscală nr. AAD 0245812 din 31 octombrie 2017 pentru serviciile din luna octombrie, care au fost achitate de către consumator, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 466 din 03 noiembrie 2017.

Totodată, a afirmat ÎCS „7 Elements” SRL că aplicarea coeficienților tarifului diferențiat în cazul depășirii normelor CMA de către pârât nu este justificată, fiind abuzivă, deoarece nu s-a ținut cont de particularitățile activității întreprinderii reclamante, care practică activitate hotelieră, ce nu cade sub incidența normelor de drept care reglementează deversarea apelor industriale în sistemul de colectare a apelor uzate, provenite din spațiile uzate în scopuri comerciale sau industriale, altele decât apele menajere uzate sau apele de scurgere, însă este reglementată de normele care prevăd deversarea apelor menajere uzate, adică ape de canalizare rezultate din folosirea apei în gospodăria, instituții publice și servicii care provin din metabolismul uman, din activități menajere și igienico sanitare. Astfel, concentrația maxim admisibilă, indicatorii volumului și componenței apelor uzate provenite de la Hotelul „Turist” nu depășesc cantitativ indicatorii componenței apelor uzate provenite de la blocurile locative similare după nivelul de etaje cu imobilul hotelului, întrucât camerele de hotel au destinație de cazare, iar hotelul nu dispune de spălătorie, bar sau restaurant.

În aceste circumstanțe, a considerat reclamantul că, apele uzate provenite de la activitatea Hotelului „Turist” după nivelul de poluare se încadrează în normele care prevăd condițiile de deversare a apelor uzate menajere, adică ape de canalizare rezultate din folosirea apei în instituții publice și servicii. Deci, aplicarea de către furnizor în mod arbitrar a coeficienților la achitarea serviciilor este neîntemeiată, abuzivă și ilegală. Acești coeficienți au fost aprobați de către pârât unilateral și impuse consumatorului, fără acordul acestuia și fără a fi aprobați de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, ceea ce contravine normelor de drept. Or, până în prezent

consumatorului nu i-a fost prezentat vreun contract ajustat la particularitățile de activitate ale companiei.

A menționat ÎCS „7 Elements” SRL că, la 01 decembrie 2017 a depus cerere prealabilă către SA „Apă Canal Chișinău”, prin care a solicitat anularea facturii fiscale nr. AAD 0255231 din 29 noiembrie 2017 și a anexei-1. Drept răspuns la cerere, prin scrisoarea nr. 1200/18348 din 27 decembrie 2017, pârâtul l-a informat că legalitatea facturii fiscale rezultă din pct. 4.1.15 al contractului de furnizare a apei și de recepționare a apelor uzate nr. 2-942-34 din 13 februarie 2012, care prevede că consumatorul este obligat de a achita costul apei consumate și evacuarea apei uzate conform tarifelor fixate în lista de prețuri, iar în cazul depășirii concentrațiilor maxim-admisibile CMA pentru apele uzate evacuate, plata pentru apa livrată și recepționarea apelor uzate se va efectua conform tarifelor diferențiate pentru luna gestionară conform normativelor în vigoare. De asemenea, furnizorul a indicat că aplicarea coeficienților de majorare la tariful pentru serviciile de canalizare și mărirea acestora, reprezintă proporția dintre rezultatele investigațiilor de laborator a probei prelevate de facto și normativul aprobat.

A afirmat reclamantul că eliberarea de către pârât a facturii fiscale pentru luna curentă în baza probelor prelevate de ape uzate deversate în sistemul public de canalizare din căminul de control din luna precedentă, la caz din luna octombrie, este neobiectivă, fapt ce se demonstrează prin rezultatele probelor la întreprindere din lunile precedente, care diferă de la o lună la alta. Astfel, după cum arată rezultatele probelor prelevate la ÎCS „7 Elements” SRL, începând cu luna mai 2017 (prima probă efectuată) până în luna octombrie 2017 au fost prelevate 5 probe și anume, la 22 mai 2017 s-au depistat depășiri ale normativelor CMA - consum chimic de oxigen, consum biochimic de oxigen, grăsimi; la 20 iunie 2017 și 26 iunie 2017 nu s-au depistat depășiri ale normativelor CMA; la 21 august 2017 și 26 octombrie 2017 s-au depistat depășiri: fosfați 9,5 norma 5,00. Așadar, este vădit că metoda aplicată de către furnizor de a utiliza probele din luna precedentă pentru facturarea serviciilor de canalizare în cazul depășirii normelor CMA este ilegală.

Prin urmare, a considerat că răspunsul SA „Apă Canal Chișinău” este neîntemeiat, iar factura fiscală și anexa-1 urmează de a fi anulate.

A solicitat anularea facturii fiscale nr. AAD 0255231 din 29 noiembrie 2017 și anexei-1 la factura fiscală nr. AAD 0255231 din 29 noiembrie 2017, în sumă de 3 618 lei eliberată de către SA „Apă Canal Chișinău”.

La data de 16 martie 2018, ÎCS „7 Elements”, SRL a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă Canal Chișinău” cu privire la anularea facturii fiscale nr. AAD 5082484 din 29 decembrie 2017 și anexa-1 la factura fiscală nr. AAD 5082484 din 29 decembrie 2017.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la data de 29 decembrie 2017 de către SA „Apă Canal Chișinău” a fost eliberată factura fiscală nr. AAD 5082484 din 29 decembrie 2017 și anexa-1 la această factură în sumă de 3 557, 70 de lei pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA (cu aplicarea tarifului diferențiat) pentru luna decembrie 2017.

În susținerea ilegalității facturii fiscale și anexei la aceasta, ÎCS „7 Elements”, SRL a invocat temeuri similare ca în acțiunea înaintată la data de 18 ianuarie 2018, inclusiv faptul că, pentru luna decembrie 2017 de către pârât nu au fost prelevate probe de ape uzate deversate în sistemul public de canalizare din căminul de control al întreprinderii, la baza facturii fiscală nr. AAD 5082484 din 29 decembrie 2017 la fel fiind puse probele prelevate încă la data de 26 octombrie 2017.

A solicitat anularea facturii fiscale nr. AAD 5082484 din 29 decembrie 2017 și anexa-1 la factura fiscală nr. AAD 5082484 din 29 decembrie 2017.

Prin încheierea din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cauzele au fost conexate într-un singur proces.

Prin hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, au fost admise acțiunile depuse de ÎCS „7 Elements” SRL, a fost anulată factura fiscală nr. AAD 0255231 din 29 noiembrie 2017 și anexa-1 la factura fiscală nr. AAD 0255231 din 29 noiembrie 2017, emisă de către SA „Apă Canal Chișinău” pentru suma de 3618 lei, a fost anulată factura fiscală nr. AAD 5082484 din 29 decembrie 2017 și anexa- 1 la factura fiscală nr. AAD 5082484 din 29 decembrie 2017, emisă de către SA „Apă Canal Chișinău” pentru suma de 3557, 70 de lei.

Invocând ilegalitatea hotărârii din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, la data de 20 iulie 2018, SA „Apă Canal Chișinău” a depus cerere de apel, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererilor de chemare în judecată.

Prin decizia din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SA „Apă Canal Chișinău” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a aplicat prevederile art. 14, 25 alin. (1), 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ (în vigoare la data examinării cauzei), art. 22 alin. (18) și (21) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013, pct. 69 (5) și 70 din Regulamentul-cadru privind recepționarea apelor uzate, aprobat prin ordinul nr. 40 din 18 februarie 2005 al Departamentului Construcțiilor și Dezvoltării Teritoriului al RM și a stabilit că contractul privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți nr. 2-942-34/15ps din 26 martie 2012, în care părțile au stabilit modalitatea de calcul a plății pentru recepționarea și epurarea apelor uzate de la ÎCS „7 Elements” SRL cu concentrații majorate ale poluanților, a fost reziliat unilateral de către SA „Apă Canal Chișinău” începând cu data de 01 mai 2017, urmând ca raporturile de recepționare și evacuare a apelor uzate să fie reglementate suplimentar prin semnarea unui acord bilateral, întocmit în conformitate cu prevederile legislației de mediu, inclusiv Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisaruri de apă pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013, în care vor fi stabilite condițiile de deversare a apelor uzate în sistemul public de canalizare, reieșind din particularitățile de producție ale companiei reclamante.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, prima instanță just a constatat că, facturile fiscale contestate de către ÎCS „7 Elements” SRL, sunt ilegale în fond ca fiind emise contrar legii de către pârâtul SA „Apă Canal Chișinău”.

Or, ÎCS „7 Elements” SRL și SA „Apă Canal Chișinău” nu au semnat un acord bilateral pentru a stabili condițiile ce deversare a apelor uzate în sistemul public de canalizare, reieșind din particularitățile de producție ale ÎCS „7 Elements” SRL și ca urmare, SA „Apă Canal Chișinău” neîntemeiat a aplicat tariful public de canalizare în mărime de 11,17 lei/m³, care a fost aprobat în ședință publică de către Consiliul de Administrație al ANRE la data de 19 mai 2017. Aplicarea coeficienților tarifului diferențiat în cazul depășirii normelor CMA de către pârât este nejustificată, deoarece nu s-a ținut cont de particularitățile activității întreprinderii reclamante.

La fel a concluzionat instanța de apel că, prima instanță just a conchis că, SA „Apă Canal Chișinău” urma să stabilească obligatoriu condițiile de deversare a apelor uzate în sistemul public de canalizare reieșind din particularitățile activității ÎCS „7 Elements” SRL.

Cu atât mai mult că, contractul de furnizare a apei uzate și de recepționare a apelor uzate nr. 29423- din 13 februarie 2012, la care face referire apelantul SA „Apă Canal Chișinău” și care este în vigoare, prevede furnizarea apei potabile, tehnologice și recepționarea apelor uzate, dar nu prevede particularitățile în cazul de pre/epurare a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți. ÎCS „7 Elements” SRL practică activitate hotelieră ce nu cade sub incidența normelor de drept care reglementează deversarea apelor industriale în sistemul de colectare a apelor uzate, provenite din spațiile uzate în scopuri comerciale sau industriale, altele decât apele menajere uzate sau apele de scurgere, însă este reglementată de normele care prevăd deversarea apelor menajere uzate, adică ape de canalizare rezultate din folosirea apei în gospodării, instituții publice și servicii care provin din metabolismul uman, din activități menajere și igienico-sanitare.

Totodată, a menționat instanța de apel că, la baza eliberării facturilor fiscale nr. AAD 0255231 în sumă de 3 618 lei pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA pentru luna noiembrie 2017 și nr. AAD 5082484 în sumă de 3 557,70 de lei pentru luna decembrie 2017, au fost puse probele prelevate de către SA „Apă Canal Chișinău” din 26 octombrie 2017, comanda 1516, contrar prevederilor Regulamentului-cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților, care stipulează expres că rezultatele analizei indicatorilor de calitate, obținute dintr-o probă unitară și folosite calculele sancțiunilor economice, sunt valabile pentru luna în care au fost prelevate probele, în speță - luna octombrie 2017. Astfel, în baza probelor din 26 octombrie 2017 comanda nr. 1516, de către furnizorul SA „Apă Canal Chișinău” deja a fost eliberată, factura fiscală nr. AAD 0245812 din 31 octombrie 2017 pentru serviciile din luna octombrie, care au fost achitate de către consumator, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 466 din 03 noiembrie 2017.

Astfel, este indubitabil că, SA „Apă Canal Chișinău”, în lipsa cărorva probe prelevate în lunile noiembrie și decembrie 2017, ilegal a eliberat facturile fiscale contestate și a înaintat reclamantului spre plată sume pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA, or, cum a fost subliniat și de prima instanță, pct. 70 din Regulamentul menționat prevede că măsurarea sau controlul debitului de ape uzate

evacuate se va efectua cel puțin o dată în lună în prezența reprezentantului agentului economic.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe cu privire la admiterea acțiunii și anularea actelor administrative contestate este legală și întemeiată.

La data de 15 februarie 2017 SA „Apă Canal Chișinău” a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei și au prezentat poziții contradictorii în motivarea deciziei, deoarece au interpretat eronat Legea nr. 303/2013 (redacția de până la intrarea în vigoare a modificărilor din 08 martie 2019) privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, în special art. 22 alin. (18), concluziile expuse în actele judecătorești sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

A susținut că facturile fiscale au fost emise conform prevederilor legale, cu atât mai mult că intimatul a achitat integral plata impusă în facturile contestate.

La data de 03 septembrie 2019 ÎCS „7 Elements” SRL a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speța litigiul a fost examinat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu

prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La data de 17 iunie 2019 Curtea de Apel Chișinău a expediat SA „Apă Canal Chișinău” copia deciziei din 26 februarie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc. Astfel, recursul, declarat la data de 15 iulie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de SA „Apă Canal Chișinău”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de SA „Apă Canal Chișinău”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 207, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru